Pregaria.cat

Entrada

Quanta terra necessita una persona?

Per MartaF el dj., 23/10/2025 - 08:00

Quanta terra necessita una persona? és el títol d'un conte de Lev Tolstoi. És un relat sobre com la cobdícia ens porta a la perdició perquè això és precisament el que li acaba passant a un pobre pagès que es deixa temptar per les paraules del dimoni: «tota la terra que recorris en un dia serà tota teva, però només amb una condició: abans que es pongui el sol hauràs de tornar al punt de partida». Com pots endevinar, el pagès no hi arribarà a temps. I tu, quanta terra, quantes coses necessites per ser feliç? La nostra societat materialista i consumista no ens ho posa gens fàcil perquè els valors del capitalisme estan lligats a tot el que poden comprar els nostres diners. I enmig de tota aquesta boira que disfressa la realitat perquè només la riquesa i el poder en siguin els protagonistes absoluts, hem de canviar el final d'un conte que podria ser el nostre. Tot el que ens enlluerna només és boira: tan efímer, tan fugaç i, malgrat tot, no n'aprenem. Només cal veure les guerres televisades que ens mostren com alguns països juguen a conquerir tota la terra que necessiten per redibuixar les seves fronteres, però no podem fer com si res. No ens podem cansar mai de denunciar la injustícia.

«No t'oblidis dels pobres!» Era una de les màximes de la fe del Papa Francesc que ara el Papa Lleó recull a l'exhortació apostòlica Dilexi Te. Jesús no posseïa res, no desitjava riqueses, però era feliç perquè el seu cor era ple d'amor i de justícia. I nosaltres, com reaccionem davant d'un capitalisme salvatge que ens esclavitza a gastar sense pensar en l'explotació dels més pobres i en qui hi ha darrere de cada producte que comprem? I t'has aturat a pensar en el lucre del negoci de les armes en un món boig mentre condemna la violència? La reflexió a què ens convida el Papa Lleó és també perquè prenguem consciència de la nostra actitud davant de l'imperialisme modern que continua oprimint els més fràgils i vulnerables de la nostra societat. Així que, pregunta't cada dia: «Què és l'home perquè te'n recordis?» (Sl 8,5), perquè els salms ens ajuden a viure en comunió no només amb tots els germans sinó també amb la nostra germana terra. I no tanquis els ulls davant de tanta arrogància i de tanta ignorància perquè «No valen ni força ni armes; només compta el meu esperit. Ho dic jo, el Senyor de l'Univers» (Za 4,6).

(Imatge: Marta Finazzi)